

## Arrest

nr. 281 739 van 13 december 2022  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. LAMMERTYN  
Kerkstraat 1  
8570 ANZEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 juli 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 augustus 2022 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DEVOS, die loco advocaat J. LAMMERTYN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché Y. VAN DE WATER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code*

- (2) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

*Betrokkene toont de band met de uitnodigende partij niet of onvoldoende aan. Betrokkene legt geen bewijzen van een duurzaam en stabiele relatie voor.*

• (13) *Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

*Betrokkene is jong en ongehuwd.*

*Betrokkene heeft bescheiden persoonlijke inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.*

*Betrokkene toont niet aan te beschikken over persoonlijke financiële middelen.*

*Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.*

*Betrokkene legt documenten voor die nodig zijn in de context van een lang verblijf, (o.a. medisch attest)*

*Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.*

*Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.“*

## 2. Over de rechtspleging

Verzoekster diende tijdig een syntheseseminarie in.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op grond van deze syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1. Het enig middel luidt als volgt:

*“schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.*

#### 1.

*Volgens Uw Zetel dient rekening te worden gehouden met individuele omstandigheden van een verzoek en zijn starre, principiële standpunten niet toegelaten.*

*De Raad is daarbij gevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).*

*Aldus moet de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissingen zorgvuldig voorbereiden en nemen, waarbij een analyse van de individuele en concrete situatie van verzoeker noodzakelijk is aan de hand van de voorliggende feiten.*

*De beslissing die daarop gesteund is moet redelijk en afdoende en correct gemotiveerd zijn.*

#### 2.

*De visumaanvraag werd geweigerd door de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van art. 32 van verordening (EG) nr. 810/2009.*

#### 3.

*De eerste weigeringsgrond betreft het feit dat verzoekster het doel van haar verblijf onvoldoende heeft aangetoond.*

Verzoekster voegde de uitnodiging van de heer H. toe bij haar aanvraag waaruit duidelijk blijkt wat het doel is van het bezoek, namelijk hun relatie te versterken door elkaar in het echt te zien. Volledigheidshalve werd deze uitnodiging uitgebreid en gevoegd bij huidig verzoekschrift (stuk 2). Dit is enkel een precisering/verduidelijking en geen substantiële wijziging van de initiële uitnodigingsbrief. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft te weinig rekening gehouden met het individueel karakter van deze aanvraag en meer bepaald met het doel van het verblijf in België. Verzoekster wenst de heer H. beter te leren kennen alsook zijn leefomgeving en cultuur. Dit werd uitvoerig uiteengezet in de uitnodigingsbrief van de heer H..

Bovendien bevat stuk 3 gesprekken tussen de heer H. en verzoekster waaruit afgeleid kan worden dat zij elkaar zeer regelmatig spreken en er dus een duurzame relatie is tussen partijen. Uit de uitnodiging had de Dienst Vreemdelingenzaken reeds moeten afleiden dat er een duurzame en stabiele relatie is tussen verzoekster en de heer H. door zorgvuldig aan feitenvinding te doen.

Verder wenst verzoekster te benadrukken dat dit bezoek dient om een nog duurzamere en stabielere relatie te bewerkstelligen met de heer H..

Dit is bovendien een doorslaggevend criterium voor de terugkeergarantie (tweede weigeringsgrond, zie hierna).

4.

De tweede weigeringsgrond is gebaseerd op de redelijke twijfel dat verzoekster het voornemen heeft om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum.

Dat verzoekster jong en ongehuwd is, is en mag geen reden tot weigering zijn. Hetzelfde geldt voor het feit dat verzoekster nog niet eerder reisde naar de Schengenzone.

Enige correlatie is er niet waardoor een verkeerd motief in acht genomen werd en dus een verkeerde basis vormt voor deze beoordeling. Dit gaat dan ook in tegen de materiële motiveringsplicht en moet dus deze zienswijze buiten beschouwing worden gelaten.

5.

De volgende motiveringen voor de tweede weigeringsgrond bestaan uit het feit dat verzoekster een bescheiden inkomen heeft, niet aantoonbaar dat zij persoonlijke financiële middelen heeft en dat zij niet aantoonbaar eigendom te hebben in het land van origine.

Hierbij was een individuele beoordeling door de Dienst Vreemdelingenzaken aan de orde, namelijk met betrekking tot de gebruiken en traditie in het land van origine.

De focus ligt in de Filipijnen namelijk op familie in plaats van gezin. Verzoekster maakt deel uit van een grote familie waarbij zij elkaar ondersteunen. De beoordeling door de Dienst Vreemdelingenzaken is te veel gefocust op verzoekster als individu in plaats van als deel van een familie.

Bij een zorgvuldig onderzoek was het resultaat geweest dat verzoekster wel beschikt over een voldoende sterke financiële band met het land van origine en dat een pure cijfermatige kijk op de feiten hier niet aan de orde was.

Daarnaast heeft verzoekster een bescheiden inkomen waarbij de loonfiches gevoegd werden als stuk bij de visumaanvraag. Zij kan hiermee rondkomen.

6. Verzoekster heeft tevens een zeer sterke familiale band in het land van origine, maar ook een sterke sociale verankering. Verzoekster verwijst naar bovenstaande uiteenzetting. Familie is zeer belangrijk voor verzoekster.

Indien er een juiste afweging was gemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken tussen de verscheidene aspecten van de aanvraag, dan was zij tot het besluit gekomen dat er een terugkeergarantie is. De sterke familiale band is een deel van de cultuur in de Filipijnen en had doorslaggevend moeten zijn bij de feitenvinding.

7.

Op basis hiervan had de Dienst Vreemdelingenzaken moeten oordelen dat er wel degelijk een garantie is voor een terugkeer naar het land van origine bij het allopen van de verblijfsperiode. Verzoekster is louter op bezoek, zoals de heer H. ook deed in 2019 toen hij haar bezocht in de Filipijnen.

8.

Gelet op het voorgaande middel en de schending van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel dient de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum type C, zoals vervat in artt. 2-8 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te worden vernietigd.

2.4. Verdere repliek op nota met opmerkingen verweerder

9. In haar nota met opmerkingen van verwerende partij staat het volgende:

*“De bestreden beslissing stelt dat: “Betrokkene toont de band met de uitnodigen de partij “ niet of onvoldoende aan. Betrokkene legt geen bewijzen van een duurzame en stabiele relatie voor. ”.*

Verzoekster slaagt er met haar betoog niet in om dit motiefte weerleggen. Uit nazicht van de bij de visumaanvraag neergelegde stukken, blijkt inderdaad dat er geen bewijzen werden neergelegd betreffende de duurzame en stabiele relatie tussen verzoekster en de heer H.. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift ook louter naar de uitnodigingsbrief van de heer H.. Er dient echter vastgesteld te worden dat deze brief die opgesteld werd door de heer H., niet aanvaard worden als bewijs van een duurzame en stabiele relatie. Het betreft immers een verklaring op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten. Verklaringen op eer kunnen niet op hunfeitelijke en waarachtigheid worden getoetst. De brief die opgesteld werd door de heer H. kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie. De vliegtickets op naam van de heer H. tonen louter aan dat de heer H. naar Manilla is gereisd. Hieruit kan niet afgeleid worden dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie

Het aanvullend stuk van verzoekster bij haar verzoekschrift tot nietigverklaring waarbij zij ellenlange berichten voorlegt tussen haar en de heer H., is volgens verzoekster het meest aangewezen bewijsstuk om een feitelijke relatie op afstand aan te tonen. De tientallen, misschien honderden, berichten zijn niet manipuleerbaar en zijn een objectief stuk.

Bovendien bevat de uitnodigingsbrief van de heer H. voldoende gegevens om te tonen dat er een duurzame en stabiele relatie is tussen partijen.

*“Ik ben al 2 keer naar haar gereisd in 2019, daar heb ik bij haar thuis geloged en we gingen elke dag uit eten, ik heb daar een deel van haar familie ontmoet maar haar ouders en grootste deel van haar familie woont in haar geboortestad, Damar Samar. We zijn, veel gaan wandelen en gaan winkelen en vooral thuis gebleven en elkaar leren kennen en leren samen zijn en we hadden direct een klik samen en dan was het de bedoeling om in 2020 haar eens hier uit te nodigen om eens mijn cultuur en mijn land te verkennen en de het koudere weer dan in de Filipijnen te laten waarnemen. Door de corona, u wel bekend, is dat in 2020 niet kunnen doorgaan en hebben we elkaar nu al bijna 3 jaar niet meer kunnen zien dus bij dit schrijven zou ik haar nu bij mij thuis willen uitnodigen*

*(...)”*

De heer H. noemt verzoekster meermaals zijn vriendin in zijn uitnodigingsbrief.

10. Verzoekster wenst te benadrukken dat bijgevoegde stukken bij het verzoekschrift tot nietigverklaring louter bijkomende stukken zijn en dus geen nieuwe stukken. Verwerende partij had een andere beslissing moeten nemen en verzoekster tracht Uw Raad te tonen dat het visum type C had moeten worden toegekend.

11.:

Met betrekking tot de tweede weigeringsgrond, namelijk redelijke twijfel bestaat over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum, argumenteert verwerende partij het volgende:

*“De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is dat de verwerende partij besluit dat er sprake is van geen of onvoldoende terugkeergarantie zodat het*

*voornemen om het grondgebied van België te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld.”.*

*Eerder in haar nota schrijft verwerende partij het volgende:*

*“De gemachtigde moet daartoe een individueel onderzoek van de visumaanvraag verrichten waarin rekening wordt gehouden met, enerzijds, de algemene situatie in het land waarin de aanvrager woont en, anderzijds, zijn persoonlijke omstandigheden, mei name zijn gezins-, sociale en economische situatie, het eventuele bestaan van eerdere legate of idegale verblijven in een van de lidstaten alsmede zijn banden in het land waarin hij woont en in de lidstaten*

*Het is dus verkeerdelijk van verwerende partij om te volharden in haar stelling dat de familiale situatie van verzoekster niet of onvoldoende in rekening moet worden gebracht. Verzoekster heeft inderdaad een bescheiden inkomen, maar zoals reeds gezegd, zit het vastgeworteld in de Filipijnse cultuur dat men leeft op familieniveau in plaats van gezinsniveau. Verzoekster woont alleen maar heeft een sterke familiale band. Zij helpen elkaar onderlinge op verscheidene manieren, waaronder ook financieel.*

*Verzoekster toont dus wel degelijk aan dat er geen redelijke twijfel bestaat met betrekking tot het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.*

*12. Na het voorgaande dient het beroep tot nietigverklaring van de weigeringsbeslissing ontvankelijk en gegrond verklaard te worden op basis van de voorgelegde stukken.”*

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Het visum kort verblijf dat verzoekster op 3 juni 2022 had aangevraagd bij de Belgische diplomatieke post in Pakistan wordt geweigerd op grond van artikel 32, eerste lid, a), ii) en b) van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: Visumcode). Dit artikel bepaalt:

*“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:*

*a) indien de aanvrager:*

*[...]*

*ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;*

*[...]*

*of b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”*

Met betrekking tot het eerste weigeringsmotief – doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf werden onvoldoende aangetoond – stelt de Raad vast dat verzoekster bij haar visumaanvraag heeft vermeld dat ze haar “*boyfriend*”, met name de heer H., van Belgische nationaliteit, komt bezoeken en dat ze door hem is uitgenodigd om naar België te komen. Waar verzoekster werd gevraagd wat het doel was van de reis, antwoordde ze dat ze elkaar gewoon beter wilden leren kennen. Er wordt niet betwist dat verzoekster is uitgenodigd door de heer H., maar de verwerende partij is van oordeel dat zij haar band met hem niet of onvoldoende aantoon, aangezien zij geen bewijzen van een duurzame en stabiele relatie voorlegt.

Verzoekster meent dat zij weldegelijk een duurzame en stabiele relatie met de heer H. heeft aangetoond.

Vooreerst verwijst ze naar de uitnodigingsbrief van de heer H. die bij de visumaanvraag was gevoegd. Zij betoogt dat de verwerende partij hieruit reeds had moeten afleiden dat er een duurzame en stabiele relatie is tussen haar en de heer H. omdat de uitnodiging daarover voldoende gegevens bevat. Verzoekster wijst onder meer op de verklaringen van de heer H. in de brief en op het feit dat hij haar meermaals zijn vriendin noemt. Daarnaast zou uit de uitnodigingsbrief duidelijk blijken wat het doel is van het bezoek, namelijk om een nog duurzamere en stabielere relatie met de heer H. te bewerkstelligen en de heer H. beter te leren kennen, alsook zijn leefomgeving en cultuur.

De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij, die enkel in het bezit werd gesteld van de uitnodigingsbrief opgesteld door de heer H., oordeelt dat daarmee niet het bewijs is geleverd van een duurzame en stabiele relatie. Het feit dat verzoekster thans een uitbreiding van de uitnodigingsbrief voegt bij haar verzoekschrift, doet daaraan geen afbreuk.

Verzoekster verwijst verder naar stuk 3 bij haar verzoekschrift, met name de berichten tussen haar en de heer H. De Raad stelt echter vast dat dit bewijsstuk niet werd voorgelegd bij de visumaanvraag, hoewel zij zelf stelt dat dit het meest aangewezen bewijsstuk vormt en hoewel naar dit type bewijs als voorbeeld werd verwezen in het aanvraagformulier. De Raad wijst erop dat verzoekster haar eigen in gebreke blijven niet kan afwentelen op de verwerende partij: de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuurs-overheid geldt, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, immers evenzeer voor de rechts-onderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Bovendien kan verzoekster dit bewijsstuk niet voor de eerste keer voorleggen voor de Raad, die immers zijn bevoegdheid zou overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het stellen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Waar verzoekster voorhoudt dat dit een louter bijkomend stuk betreft, en geen nieuw stuk, waarmee rekening moeten worden gehouden, kan zij gelet op het voorgaande niet worden gevolgd.

Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft geoordeeld dat zij het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet voldoende heeft aangetoond.

Met betrekking tot het tweede weigeringsmotief, met name het feit dat er redelijke twijfel bestaat over haar voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van het visum, stelt verzoekster dat het feit dat zij jong en ongehuwd is en nog niet eerder naar de Schengenzone reisde geen reden tot weigering mag zijn. Verder betoogt zij dat haar aanvraag niet op individuele wijze werd beoordeeld waar wordt gesteld dat zij een bescheiden inkomen heeft en niet aantoon dat zij persoonlijke financiële middelen of eigendom heeft in het land van origine. Een individuele beoordeling met betrekking tot de gebruiken en traditie in het land van origine, waar de focus ligt op de ondersteuning van familie in plaats van op het gezin, was aan de orde. Bovendien is die familiale band een teken van haar sterke sociale verankering in haar land, en dus een terugkeergarantie, zo stelt zij.

Verzoekster kan niet worden gevolgd: terwijl zij de verwerende partij verwijt geen rekening te hebben gehouden met haar individuele situatie, verwijst zij zelf naar algemeenheden over haar land van herkomst. Echter, hiermee overtuigt zij niet. Verzoekster erkent in haar verzoekschrift dat zij alleen woont, en uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat zij haar ouders wekelijks geld stuurt, zodat zij niet kan voorhouden dat zij financieel wordt ondersteund door haar familie om de motivering inzake haar financiële situatie te ontcrachten, te meer nu daarvan geen enkel bewijs voorligt. Waar zij tot slot nog erkent dat zij een bescheiden inkomen heeft maar ermee rond komt, toont zij niet aan dat het motief dat

haar bescheiden persoonlijke inkomsten niet kunnen worden beschouwd als een bewijs van een sterke financiële band met haar land van origine kennelijk onredelijk zou zijn.

Hoewel het feit dat verzoekster jong en ongehuwd is en nog niet eerder naar de Schengenzone reisde op zich niet volstaat om de weigeringsbeslissing te schragen, toont zij niet aan dat de verwerende partij op grond van het geheel van de motieven op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat er redelijke twijfel bestaat over haar voornemen om voor het verstrijken van het visum terug te keren. Dit klemmt des te meer nu verzoekster het motief waaruit blijkt dat zij documenten heeft voorgelegd die nodig zijn in een context van lang verblijf ongemoeid laat.

3.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

#### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. WIJNANTS